Waarom moet de Wildhorst een park met luxe vakantiewoningen voor investeerders worden? En waarom is het voorstel van wethouder Daandels zo compleet anders dan de opdracht die de gemeenteraad in 2021 aan B&W meegaf. Toen was er een breed draagvlak voor de uitwerking van de Toekomstvisie. B&W, raad, bewoners, beheercoöperatie, adviseurs, ze waren het allemaal eens: de Wildhorst moest via een geleidelijke transformatie worden omgevormd tot een aantrekkelijke combinatie van recreëren, wonen en natuur. De geformuleerde handelingsperspectieven waren glashelder:

1. Samen
2. Gefaseerd
3. Op zoek naar waardecreatie
4. Op zoek naar de juiste pioniers
5. Starten met kleine positieve ingrepen

Verantwoordelijk wethouder Van Boekel noemde het een nieuw verhaal en 'a window of opportunity'. Waar zie je tegenwoordig in de politiek nog zoveel optimisme en saamhorigheid?

En nu, vier jaar later, legt de wethouder een voorstel neer dat in alles afwijkt van het idee van 2021. Hij heeft de 'window of opportunity' van zijn voorganger ingekegeld.
Want:
1. Er is alleen nog ruimte voor recreatie; bewoners moeten vertrekken
2. Er is geen sprake meer van samen – de gemeente stelt de bewoners – in dit voorstel - voor een voldongen feit
3. Hij zet de bewoners weg met uitspraken als: ze zijn zelf verantwoordelijk' en 'ze hadden het kunnen weten'; de gemeente wast zijn handen in onschuld
4. Hij spreekt over een uitsterfhoekje voor mensen met een persoonsgebonden gedoogbeschikking - en let wel, de gemeente vergoed geen cent, want er is volgens de wethouder geen budget, wat toch een beetje moeilijk te rijmen valt met een andere uitspraak van de wethouder, namelijk dat Bernheze een van de rijkste gemeenten van Nederland is.

En waarom? Waarom stuur je bewoners weg die zich al jarenlang met hart en ziel voor deze prachtige plek inzetten; mijn ouders bijvoorbeeld, tachtigers die dachten hier hun ouwedag zorgeloos te kunnen doorbrengen, in een veilige en sociale omgeving waar iedereen een beetje op elkaar let. Ze dachten dat ze

een goede overeenkomst met de gemeente hadden: een gedoogbeschikking die pas wordt ontbonden als ze komen te overlijden of zelf besluiten te verhuizen.

En waarom arbeidsmigranten van de Wildhorst wegsturen? Met de huidige woningnood weet je bijna zeker dat je daarmee een probleem over de schutting gooit. Er zijn zoveel misstanden als het gaat om huisvesting van arbeidsmigranten. Dan heb je hier een park waar geen sprake is van overlast en dan zet je dat overboord? Waarom? Waar is het sociale hart van deze gemeente?

Het schijnt dat de markt niet geïnteresseerd is in een combinatie van wonen, recreëren, en natuur. Zegt de gemeente. Maar als dat zo is, waarom maakt de wethouder dan geen pas op de plaats? In de landelijke politiek is van alles gaande als het gaat om wonen op recreatieparken. Er wordt gewerkt aan nieuw beleid, wat volstrekt logisch is met het grote tekort aan woningen, ook in Bernheze. De wethouder gooit deze deur bij voorbaat dicht. Hij verschuilt zich achter de Provincie, die volgens hem geen vormen van wonen op De Wildhorst toestaat. Wat is het nu? Kan de markt niet? Of wil de Provincie niet? En wilde de Provincie in 2021 ook al niet? Hebben de samenstellers van de Toekomstvisie hun huiswerk dan niet goed gedaan? Behoorlijk verwarrend allemaal. Hoe dan ook, er dreigt nu gekozen te worden voor een weg die tot het tegendeel leidt van wat iedereen in 2021 wilde. Maar, we hebben een woningcrisis in dit land en we hebben een grote behoefte aan verbinding (hét kernwoord van de Toekomstvisie). Vanwaar nu deze haast met de enige aanbieder? Waarom niet de tijd nemen om de juiste pioniers te vinden (zoals de Toekomstvisie bepleit) en nieuw landelijk beleid af te wachten? De Wildhorst is op dit moment een gezond en een veilig park. Er is alle tijd om in alle rust naar alternatieven te zoeken.

Haast was eerder een slechte raadgever voor de Wildhorst. Wie de geschiedenis van het park bekijkt, ziet een aaneenschakeling van inschattingsfouten van de gemeente. Conflicten met partijen waarmee men in het verleden in zee is gegaan, hebben de gemeente al een paar miljoen gekost. En opnieuw koerst men aan op een onzeker financieel traject. Men heeft niet geïnventariseerd hoeveel het gaat kosten om bewoners met erfpachtgrond uit te kopen, hoeveel de gemeente aan opstal moet compenseren bij bewoners met een persoonsgebonden gedoogbeschikking, wiens chalets in één klap niets

meer waard zijn nu ze ‘illegaal’ worden verklaard. Waar is het financiële plan van de gemeente? Wij hebben er bij verschillende mensen naar gevraagd, ook bij de wethouder, maar er wordt steeds gezegd: we weten het niet, moet nog blijken, komt wel - stap voor stap. Als ik mijn onderneming of mijn huishoudboekje zo zou beheren…..

Waardecreatie was een belangrijk punt in de Toekomstvisie. Maar helaas niet op de manier die de wethouder nu voorstelt. Want als de plannen doorgaan, gaat het slechts om waardecreatie voor een klein aantal investeerders – genoemd de happy few - en gaat het verder om kapitaalvernietiging voor vele anderen, die de waarde van hun chalet in rook zien opgaan als de gemeenteraad besluit met deze plannen in zee te gaan.

Mocht de meerderheid van de partijen hier aan tafel volgende week akkoord gaan met de plannen van de wethouder, dan roep ik hen op een amendement in te dienen waarin staat dat de mensen met een persoonsgebonden gedoogconstructie financieel voldoende worden gecompenseerd. Stelt u zich het volgende voor: Mijn ouders zijn best bereid te verhuizen naar Heeswijk-Dinther, waar zij voor De Wildhorst altijd hebben gewoond. Maar hoe gaan ze dat betalen als ze hun chalet, waar een groot deel van hun zuur verdiende spaargeld in zit, aan de straatstenen niet meer kwijt kunnen. Want dat is het directe gevolg van de nieuwe plannen. Ze zijn dus veroordeeld in hun hoekje te blijven zitten, of in een ander hoekje te gaan zitten. Hun wordt met dit plan de vrijheid ontnomen om op een nieuwe plek hun laatste jaren fatsoenlijk door te brengen.

Dit geldt ook voor de mensen die de erfpacht tot 2069 hebben afgekocht.

Hier gaat het nu om échte zorgplicht, een cruciaal punt voor de meerderheid van de raad, en niet om vage toezeggingen. Zelfs dit punt wordt door de wethouder op een creatieve en bedenkelijke manier ingevuld. Uitsterfhoekje, schrijnende gevallen; zijn eigen woorden. Dat mijn vader op zijn 87ste, terwijl hij al 27 jaar samen met mijn moeder met toestemming van de gemeente op de Wildhorst woont, in de media opeens een stempel krijgt – illegaal, onverantwoordelijk, want ‘u had het kunnen weten’, dát raakt niet alleen mij. En dan vindt u het vreemd dat dit niet bijdraagt aan het vertrouwen in de overheid? Ik en velen met mij snappen nog steeds niet waarom.

Neeltje van den Brand, namens familie van den Brand